

رو در رو با سیل

در گفت‌وگو با غواصی که پیکر ۲ نفر از

جان‌باختگان سیل مشهد را پیدا کرد

و مرد جوانی که آب تا آینه ماشینش آمده بود و

ویدئویش پر بار دید شد، از جنبه‌های کمتر

شنیده شده اتفاقات تلخ روز چهارشنبه گفتیم

سیل روز چهارشنبه همه را غافلگیر کرد، مسئولان بابت اتفاقی که افتاد و مردم هم علاوه بر اصل اتفاق، بابت این که شاهد

سوءمدیریت بودند بیشتر غافلگیر شدند.

حادثه‌ای تلخ که باعث فوت چند نفر از هموطنان مان و عزادار شدن خانواده‌هایشان شد؛ خودروهایی که شاید مهم‌ترین سرمایه یک خانواده بودند به راحتی شناور شدند و آسیب دیدند. خانه‌هایی آسیب دیدند و در این بین عده‌ای هم به باری همشهری و هموطنان‌شان شتافتند. مثل پاکبانانی که شجاعانه اقدام به رفع گرفتگی آبراهه‌ها کردند؛ یا غواصانی که به دنبال نجات افراد بودند. همین‌طور مردمی که تلاش کردند افرادی را که در خطر بودند، نجات دهند. در این پرونده از جوانب مختلف این اتفاق تلخ را بررسی کردیم. اول در گفت‌وگو با غواصی که پیکر جان‌باختگان سیل را پیدا کرده بود. بعد هم در گفت‌وگو با مرد جوانی که کلبییی منتشر کرد از لحظات نفس‌گیری که داخل ماشینش گیر کرده بود. همین‌طور یک روان‌شناس به ما از ضرورت مدیریت احساسات کودکان در مواقع بحرانی می‌گوید تا احساس ناامنی نکنند.

جان‌مان را به خطر انداختیم

گفت‌وگو با مسئول تیم غواصی سازمان آتش‌نشانی مشهد که جزئیات شنیده‌نشده‌ای از عملیات خارج کردن پیکر جان‌باختگان سیلاب زیر پل انقلاب را دارد

مجید حسین زاده | روزنامه‌نگار

دقایقی بعد از شروع بارش شدید باران و تگرگ در مشهد، در بعضی مناطق شهر سیل راه افتاد و شماری از خودروها را با خودش برد. یکی از پربازدیدترین ویدئوهای روز چهارشنبه، حضور غواص‌های آتش‌نشانی در محل پل انقلاب برای نجات افرادی بود که در خودروهایشان محبوس شده بودند. «علی اخلاقی» مسئول تیم غواصی سازمان آتش‌نشانی مشهد، یکی از آن‌هاست که به سوالات ما درباره جزئیات آن عملیات و خارج کردن پیکر دو فرد در جان‌باخته از خودرویی در زیر آب، پاسخ می‌دهد.

اعزام شدیم».

مردم جای حدودی خودروها را نشان‌مان دادند

او درباره لحظات اولیه حضور در این منطقه می‌گوید: «به محض این که رسیدیم، با حضور مردم در آن جا و محل حدودی خودروها که به ما نشان می‌دادند، سریعاً عملیات را شروع و غواص‌ها را به آن نقاط اعزام کردیم. به‌طور کلی هم جست‌وجوهای تمام خودروهایی را که زیر آب بودند، در برنامه داشتیم و فقط در یک خودرو بود که دو نفر سرنشین آن حبس شده بودند که آن دو نفر را خارج کردیم اما متأسفانه فوت کرده بودند».

۱۰ تا ۱۲ خودروی دیگر هم زیر آب بود

از او می‌پرسم که چند خودرو در این پل، زیر آب رفته بود که می‌گوید: «حداقل ۱۰ یا ۱۲ خودروی دیگر هم آن جا بود که زیر آب بودند. با تیم غواصی‌مان به همه آن‌ها سر زدیم و در بررسی‌هایمان متوجه شدیم که خوشبختانه کسی در آن‌ها محبوس نشده و گیر نکرده است. البته ما چون نمی‌دانستیم که سرنشین‌های آن

خودروها از قبل خارج یا در خودرو محبوس شده‌اند بنابراین به همه این خودروها که در عمق ۶ یا ۷ متری بودند، ورود کردیم. وقتی چند ساعت بعد، آب خالی شد، دیدیم که بله، بقیه خودروها خالی بودند و فقط همان خودرویی که متأسفانه دو نفر فوت کردند، سرنشین داشته که آن‌ها را هم زودتر خارج کردیم».

آب بسیار سرد و کثیف بود

او درباره جزئیات این عملیات و نحوه بررسی خودروها در زیر آب می‌گوید: «آب بسیار سرد و بسیار کثیف بود. چون همراه فاضلاب شده بود. همچنین باتلاقی بود. بنابراین دیدن صفر بود. شاید باورتان نشود اما ما در زیر آب، دیدنداشتیم و فقط لمس می‌کردیم تا خودروها را پیدا کنیم. غواصی در این شرایط بسیار سخت و عجیب است».

غواصی در این آب ممنوع بود اما...

او ادامه می‌دهد: «علاوه بر این، حشرات هم در آب بودند. به‌دلیل این که در این آب دیدنداشتیم و دیدمان صفر بود، خطر جانی بسیار بالایی برای غواص‌ها داشت. در این آب که دید صفر بود، غواصی ممنوع است اما باتوجه به اهمیت حادثه و این که افراد زیادی در آن جا نگران خانواده‌هایشان بودند و گریه می‌کردند، مجبور شدیم که این عملیات غواصی را انجام

شدم به خدا و ذکر می‌گفتم که خدا خودش نجات‌دهد. دیگر سیل آن قدر بالا آمد که ز در زیر لاستیک‌های خودرو و با آن که پام روی ترمز بود و دستی را کشیده بودم ماشین را حرکت داد و شروع

کرد به چرخیدن. همین‌طور چرخید و به چند ماشین دیگر که سیل آن‌ها را با خود آورده بود خورد تا این که نزدیکی خانه خودمان خورد به یک سمندو ماشینم بین آن ماشین و درخت گیر کرد. می‌خواستم بیرون بیایم ولی درهای ماشین باز نمی‌شد. نمی‌دانم در آن لحظه که تقریباً برق ماشین قطع بود چطور یکی از شیشه‌ها کار کرد و منفر از همسایه‌های کنار خانه‌مان که دو آقای ۳۱ تا ۳۲ ساله بودند که آمده بودند روی پشت‌بام برایم طناب انداختند. بعد از سه، چهار بار توانستم طناب را بگیرم و بعد هم از شیشه من را کشیدند داخل پیاده‌رو و بعد هم روی پشت‌بام. بعد هم یک همسایه دیگر که یک پیرمرد بود نزدیکان برایم گذاشت و آمدم داخل حیاط و خانه خودمان. آن همسایه‌ها که حتی اسم‌شان را هم نمی‌دانم آمد بودند روی پشت‌بام و با طناب‌ها هر کسی را که در سیل مانده بود، بالای می‌کشیدند. خدا خبرشان بدهد چون من واقعا نجات پیدا کردم. هر چند ماشینم که بی‌رنگ بود با ضرر به‌هایی که خورد شد تمام رنگ».

این‌ها روایت آقای حسینی از لحظات سخت گیرافتادن در سیل مشهد است.

محله آسیب‌جدی‌خورده‌است

او در پایان می‌گوید: «الان ورودی محله هنوز گل دارد ولی ارگان‌های مختلف دارند گل‌ها را جمع می‌کنند و خانه‌ها را می‌شویند. خانه‌های سمت مازحیاط خانه‌ها

بدهیم و جان‌مان را به خطر بیندازیم».

خیلی خطرناک بود اما واردان خودرو شدیم

او درباره خارج کردن پیکر دو جان‌باخته این سیلاب در پل انقلاب هم می‌گوید: «برای نجات آن دو نفر، خودم به همراه یکی دیگر از غواص‌ها به پایین وزیر آب رفتیم. در خودرو بسته شده بود و باز نمی‌شد. به سختی آن را باز کردیم. وارد خودرو شدیم که باتوجه به شرایط آن جا، کار بسیار خطرناکی بود و ممکن بود هر اتفاقی برای مان بیفتد. تلاش کردیم با لامسه آن‌ها را پیدا کنیم و بعدش هم هر طور شده بود، آن‌ها را از خودرو بیرون آوردیم و سوار قایق کردیم و تحویل دادیم. یک انسان نه‌ایمان می‌تواند ۲ دقیقه در زیر آب زنده بماند و متأسفانه هر دو نفرشان خفه شده بودند».

۳۱ بعد از ظهر تا ۲۲ بامداد در حال غواصی بودیم

از «اخلاقی» می‌پرسم که این عملیات چند ساعت طول کشید که می‌گوید: «ما از ساعت حدوداً ۳ بعد از ظهر که عملیات را شروع کردیم، تا ساعت ۲ بامداد مشغول بودیم. البته همان لحظات اولیه که رسیدیم، اجساد را در آورديم اما دست از عملیات و جست‌وجوی بقیه خودروها برنداشتیم و تا ساعت ۲ بامداد هم در حال بررسی و تلاش بودیم. بعد از بررسی، تصمیم گرفتیم که خودروها را هم از زیر آب خارج کنیم. بنابراین غواص‌های مان باتوجه به همان شرایطی که درباره وضعیت آب گفتم، می‌رفتند زیر آب، سیم یکسلا را به خودروها وصل می‌کردند و بچه‌های نجات خودروها را بیرون کشیدند و سپس این عملیات به پایان رسید».

آب رسیده بود ولی خیابان «سپاه ۶۹» خیلی آسیب‌دید. سیل اول به آن جا زد و خانه‌ها را تخریب کرد. من که رفتم دیدم بعضی مرده‌ها در خانه‌شان نشستند و گریه می‌کنند. میل‌ها را گذاشته‌اند توی کوچه و فرس‌هایشان مثل دستمال کاغذی آب خورده مجاله شده بود. همه داشتند کمک می‌کردند ولی محله آسیب‌جدی‌خورده است. مردم بعد از دیدن ویدئو خیلی به من لطف داشتند و این ابراز همدردی نشانه مهربانی‌شان است. از همه‌جا ز بندرعباس گرفته تا گرگان پیام‌داشتیم و تعمیر کارها پیام داده بودند که اگر ماشینت خسارت دیده، آشنا داریم...».

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان رضوی

شنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۹ دی‌القمده ۱۴۴۵ • ۱۸ می ۲۰۲۴

شماره ۲۱۹۹۴

۲۷۱۳

در حضور کودک به اخبار جو ندهیم

شکل مواجهه ذهن کودکان با اخبار تلخ و حوادث متفاوت از بزرگ‌ترهاست و مهم است والدین با پرهیز از نقل‌اغراق آمیز اخبار، به کودکان امنیت روانی بدهند

دکتر اناز علوی | متخصص روان‌شناسی

اخبار بد شامل حوادث، گران‌شدن طلا و سکه، بالا رفتن قیمت دلار، کمیاب‌شدن برخی اقلام و... هر کدام بهانه‌ای است که یکی دو بزرگ‌تر در خانه یا مهمانی و در حضور کودکان درباره‌اش پیش‌بینی‌های اغراق‌آمیز و بی‌نیابت نگران‌کننده‌ای داشته باشند. این روزها هم موضوعاتی مثل سیل به آن اضافه شده است. هر چند نمی‌توان منکر مشکلات مختلف و تأثیرشان روی زندگی‌مان شد؛ اما بحث درباره این است که باید مراقب صحبت در حضور بچه‌ها باشیم؛ کودکانی که حساس‌ترین اعضای جامعه هستند و بیش از دیگران تحت تأثیر این احساسات ناخوشایند قرار خواهند گرفت. در این مطلب مروری داریم بر این نکته که چطور با نگرانی کودکان درباره اخبار مواجه شویم.

بگذارید احساسش را بیان کند

ممکن است کودکی که اخبار را درست نفهمیده از ترس یا نگرانی زیاد درباره این موضوع با شما صحبت نکند یا آن قدر کوچک باشد که برخی مفاهیم برای او سخت باشد؛ اما به هر حال اخبار روی ذهن و روان کودک تأثیر منفی خود را دارد، بنابراین بهتر است شما به عنوان والدین وارد عمل شوید و در یک موقعیت مناسب و در یک مکان مناسب سر صحبت را با او باز کنید. بهتر است یک زمان مناسب را انتخاب کنید که کودک توجه کافی به صحبت‌های شما داشته باشد و در ضمن مکانی باشد که کودک در آن احساس امنیت کند. قطعاً انتخاب زمان شب و قبل از خواب، انتخاب مناسبی نیست و ممکن است تمام شب ذهن کودک را به خود مشغول سازد.

در یابید که اطلاعات کودک تا چه حد است

وقتی اتفاق ناگواری مثل بلایای طبیعی و... رخ می‌دهد و احساس می‌کنید ذهن کودک را درگیر کرده، پیش از هر صحبتی به سن کودک توجه کنید و متناسب با سن او صحبت را آغاز کنید. در ابتدا، سعی کنید دریابید که اطلاعات کودک تا چه حد است، گاهی ممکن است اخبار آن قدرها هم ذهن کودک را به خود معطوف نکرده باشد. پس لزومی ندارد به او استرس وارد کنید. شما بیش از هر فرد دیگری فرزندتان را می‌شناسید و محیط‌هایی که فرزندتان در طول روز در آن مکان‌ها حضور دارد، بیشتر از هر فرد دیگری می‌توانید ارزیابی کنید.

نیازشان به احساس امنیت را جدی بگیرید

هر چند شاید بزرگ‌ترها درباره مسائل مختلف در حال گمانه‌زنی در حضور کودکان باشند و حرف‌شان به معنای تحقق قطعی یک اتفاق نباشد، اما در بسیاری از مواقع کودک در کی از ابعاد ماجرا ندارد و ممکن است تصویری اشتباهی در ذهنش شکل بگیرد پس مهم است که نگرانی‌های آن‌ها را نادیده نگیرید. اگر آن‌ها سوالی می‌کنند که ممکن است به نظر عجیب باشد، مانند «آیا همه ما قمار است بمیریم؟» به آن‌ها اطمینان دهید که این اتفاق نمی‌افتد، اما همچنین سعی کنید با اوصحبت کنید و درباره آن چه شنیده‌و دلیل نگرانی او بپرسید. نیازشان به احساس امنیت را جدی بگیرید و سعی کنید بفهمید که نگرانی از کجا می‌آید و به او این اطمینان را بدهید که همواره در کنار او هستید.

این علایم خطر را جدی بگیرید

اگر در روزهایی که اخبار جامعه تلخ یا ملتهب است به نظر می‌رسد فرزندتان نگران یا مضطرب است، مراقب هر گونه تغییر در نحوه رفتار یا احساس او باشید، مانند دل‌درد، سردرد، کابوس، شب‌اداری، تیک، ناخن‌جویدن یا مشکلات خواب. کودکان واکنش‌های متفاوتی به رویدادهای نامطلوب دارند و برخی از نشانه‌های پریشانی ممکن است چندان آشکار نباشند. کودکان کوچک‌تر ممکن است بیشتر از حد معمول به شما بچسبند و وابستگی بیشتری از خود نشان بدهند، در حالی که نوجوانان ممکن است غم و اندوه با عصبانیت شدید را نشان دهند. بسیاری از این واکنش‌ها فقط برای مدت کوتاهی دوام می‌آورند و واکنش‌های طبیعی به رویدادهای استرس‌زا هستند. اگر این واکنش‌ها برای مدت طولانی ادامه داشته باشد، ممکن است کودک که شما به حمایت روان‌شناسی نیاز داشته باشد.